

En for hele *det tyske Rige* fælles Straffeprocesslov er givet den 1ste Februar 1877 og traadt i Kraft den 1ste Oktober 1879. Denne Lov fastholder i det hele de ovenangivne Grundsætninger (mundtlig, offentlig Anklageproces med Bevisumiddelbarhed og fri Bevisbedømmelse, Jury i de større Sager); men samtidig indfører den for mindre Forbrydelser en Paakendelse ved Meddomsretter (Schöffengerichte), der bestaa af en enkelt retskyndig Dommer og 2 Lægmænd som Meddomsmænd. Disse Retter ere navnlig deri forskellige fra Nævningeretterne (Juryretterne), at den retskyndige Dommer og Meddomsmændene som en Enhed paakende Sagen i dens Helhed, medens i Nævningeretterne Nævningerne særskilt forhandle og paakende Skyldspørgsmaalet og intet have med Strafudmaalingen at gøre. Spørgsmaalet om, hvor vidt den ved Nævningeretten eller den ved Meddomsretten repræsenterede Form for Lægmands Deltagelse i Strafferetsplejen er den heldigste, har i Tyskland været Genstand for levende Diskussion og har fremkaldt en vidtløftig Literatur.

I *Norge* er en ligeledes paa de ovennævnte Grundsætninger bygget, ny Straffeprocesslov, nemlig Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 („Juryloven“), traadt i Kraft den 1ste Januar 1890.*) Ogsaa denne Lov anordner for mindre Forbrydelser Paakendelse ved Meddomsretter; og den Anskuelse, at denne Form for Lægmands Medvirken er at foretrække for Nævningeinstitutionen, har i Norge som i Tyskland fremragende Talsmænd. Sager, der ere blevne paakendte ved Meddomsretter, kunne efter en for norsk Ret ejendommelig Regel med visse Begrænsninger indbringes til fornyet Prøvelse ved Lagmandsret (o: Nævningeret). I øvrigt har, som rimeligt er, den nævnte Lovs Regler paa mange Punkter været Kilden til de af Proceskommissionen foretagne Ændringer i det ældre Straffeprocessudkast.**)

I *Ungarn* er i 1896 vedtaget en ny Straffeprocesslov, der bygger paa de samme Grundsætninger som de andre nyere Straffeprocesslove. Den skal træde i Kraft senest 1ste Januar 1900. Endelig har ogsaa *Bulgarien* i 1897 faaet en saadan ny Straffeprocesslov.

Af de øvrige europæiske Lande har *Sverig* endnu en, væsentlig gennem Praktis udviklet, Straffeprocess, der indeholder en Blanding af akkusatoriske og inkvisitoriske Momenter, og kun anvender Jury i Pressesager. „Nya lagberedningen“ har i 1884 afgivet Forslag til en paa moderne Grundsætninger bygget Straffeprocess.

I *Finland* arbejdes der af fornævnte Kommission ogsaa paa en Reform af Strafferetsplejen.

Hvad angaar Lande uden for Europa skal nævnes, at de *nordamerikanske Fristater* saavel som *engelsk Ostindien* have en paa engelsk Rets Grundlag hvilende Straffeprocess, samt at *Japan* har en ny Straffeprocesslov af 1880, revideret 1890, hvilken dog ikke hjemler Anvendelse af Jury.

Blandt de nyere europæiske Lové paa Straffeprocessens Omraade turde i øvrigt navnlig følgende fortjene Opmærksomhed:

I Kanton *Genf*, hvis Code d'instruction pénale af 1884 efter det af en fransk Lov af 1881 givne Forbillede helt havde afskaffet Retspræsidentens Retsbeløring til Juryen, er den 1ste Oktober 1890 vedtaget en i Forhold til de for Nævningeretter

*) Loven er paa enkelte Punkter ændret ved Love af 4de April 1891 og 14de Juli 1894.

**) Om den for Aarene 1892 og 1893 foreliggende Statistik angaaende den norske Straffeprocesslovs Virken se ndf.